

מישיב נפש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה
אל נפשי
פנימיות הפרשה
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי
בשאלתי
שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

העולם מתהפך! - בשבילך!!!

ישראל לה' ראשית תבואתה... אילו היה יודע האדם עד כמה גדולה ועצומה אהבת השי"ת אלי, ועד כמה אביו שבשמים שש וששמ בטוב אשר יש בו...".

אך ראה זה פלא, דוקא אתה שהנך בחיר הבריא, רואה את עצמך כסובל יותר מכולם, ממש כאותם שבטי קה- שמתוך כל מיליוני הגויים אף אחד לא נחשד כמרגל אלא הם!!! - ומה היה עליהם לחשוב?

"כל אדם צריך לדעת זאת היטב, כי באיזה מקום שהוא, יהיה איזה שיהיה, הרי הוא יהודי! - אמנם הוא שרוי כרגע בגלות, הוא שקוע בחשכה נוראה, רע ומר לו, הוא נמצא בידי זרים, זו היא גלות קשה, אך היא זרה ומנוכרת לו, אינה מאוחדת עמו, כי בכל מקום שהוא הרי הוא יהודי בחיר

היצירה, אכן הוא צריך לצעוק להשי"ת שיוציאנו מהגלות הרע והמר, אבל אין זה הוא, הוא אינו רע ואינו מר... סוף כל סוף הפסולת תיעלם והוא יודוך ושוב יהיה יהודי וך ונקי, זה ע"י יסורים ח"ו, זה ע"י גיהנום ח"ו וזה ע"י תשובה, וזה ע"י תיקוני הצדיק, אבל כולם, ללא יוצא מן הכלל, אף אחד לא ילך לאיבוד, לא יושלך ולא ידח לעולם בשום פנים ואופן... האסון הגדול ביותר הוא, שהאדם חושב שהוא עצמו רע, היינו שמחמת חטאי נהפך לרע ח"ו. - לא ולא! אם אני יהודי, אני טוב, והשי"ת אוהב אותי, אלא שצריך לשוב בתשובה ולנקות עצמי".

"אבל אשמים אנחנו" - אמרו האחים הקדושים - חטאות נעורינו גרמו לנו לצרות הללו! - אבל אין זה אומר שהצרה באה לדחות אותך חלילה, לגמרי לא, ההיפך הוא הנכון. אלא שחסר לנו את ה'דעת', את ההסתכלות הנכונה על מאורעות החיים.

"כל ההבדל בין בנימין לשאר האחים, היה רק חסרון הדעת, כמ"ש רביה"ק עה"פ "לכן גלה עמי מבלי דעת", כי כל הצרות והיסורים והגלות אינן אלא לפי ערך חסרון הדעת, וכשנשלם הדעת או נשלמים כל החסרונות בבחי' 'אם דעת קנית מה חסרת', עיי"ש. וכלל לא היו מרגישים את הגלות, כי בעת שידרעם שהגלות היא הכנה נפלאה לגאולה הנצחית, אז אפשר לעבור את הגלות בקל יותר" (שם).

אך ראה זה
פלא, דוקא
אתה שהנך
בחיר הבריא,
רואה את עצמך
כסובל יותר
מכולם...

באותה שעה שראובן בן יעקב נכנס אל תוך השער המצרי בין רבבות הערלים אשר נדחפו סביבו, נדמה היה הוא לצופה מן הצד כעוד אחד מיני מיליוני גויות מורעבות הנוהרים לכיוון האוצרות המצריים בטרם יכלו, כשכל אחד מהם בטוח שהלחם נועד ב-ש-ב-י-ל-ו.

לרגע לא עלה בדעתם של כל אחד מאותם שבטי קה, שכל המהפכה הזו המטלטלת את המזרח התיכון כולו - לא נועדה אלא ב-ש-ב-י-ל-ו. כן, בשביל אותם יחידים הנראים כבטלים ומבוטלים באלף אלפי אלפים וריבי רבבות הגויים, שכל אחד בתורו דוחף אותם ומנסה להקדימם מבלי שיעלה בדעתו שאותו נדחף הוא הינו 'מרכז הענינים' שבשבילו ורק בשבילו נוצרה כל המאומה האדירה הזו.

הממלכה האדירה והעשירה ביותר בתבל עוקבת אחריהם ורק אחריהם, את המשנה למלך 'משביר לכל עם הארץ' לא מעניין כלום מכל אותה מאומה מלבד זאת שיצליח ליצור קשר עם אותם יחידים נשברי לב האבלים עדיין על חטאת נעוריהם בדבר מכירת יוסף אחיהם אותו הם מחפשים לתיקון נפשם... כל מיליוני הגויים המתרוצצים סביבם, דומים אולי לצבע הקירות והוילונות המפארים את אולם השמחות...

"אין דבר אמיץ וחזק בכל הבראיה כולה יותר משרשי נשמות ישראל, לכך אמר לו השי"ת למשה אחוז בנשמות ישראל וממילא אין לך לפחד משום דבר" (דרך-כוכב, תו ב, שיעור ט).

שורש חלישות הדעת שלנו נובע מחוסר ההכרה שלנו ברום ערכנו כחלק מנשמת ישראל, חסר לנו את ההבנה ב"כל העולם לא נברא אלא בשבילי" - שום דבר אינו מעניין בבריא, שום דבר אינו מטרת הבריא אלא אתה נשמה'לע, אתה הוא נקודת-המרכז של כל החדשות המסעירות את העולם.

"בתנא דבי אליהו רבה הפליג בגודל מעלתם של ישראל בזה"ל: "שני דברים יש בעולם ואני אוהבם בלבבי אהבה גמורה, ואלו הם תורה וישראל, אבל איני יודע איזה מהן קודם, אמרתי לו, בני, דרכן של בני אדם אומרים התורה קדמה וגו' אבל אני אומר ישראל קדמו שנאמר "קודש

• שאלה • אדם שלבו מר עליו, איך הוא יכול להודות לה' באמת ולא רק מן השפה ולחוץ?

תשובה: על זה נתן רביה"ק העצה של התבודדות, לבקש ממנו ית' לעשות כל מעשיו באהבה ויראה, בלי עצבים ועצבות. כשמתפללים הקב"ה עוזר.

• שאלה • אני מרגיש את עצמי פארגרעבט (מגושם), מה עלי לעשות, איך זוכים לטהרת הלב?

תשובה: מ'קוקט נאך די דרכי הצדיקים (עוקבים אחרי הנהגות הצדיקים), וכמו שאמרו חז"ל 'עשה לך רב וקנה לך חבר', עצם הדבר שמסתובבים ליד ערליכער איד, מסייע לזכות לטהרת הלב, מסתכלים על הנהגותיהם, על מעשיהם, על מידותיהם, ולומדים מהם איך להתנהג. אפשר לזכות לזה גם על ידי שלומד בספרי הצדיקים ע"ה, כי הספר של הצדיק מראה את הנהגותיו, את מידותיו ואת מעשיו, וזה מסייע מאוד להזדכך.

הכלל הוא "כשזה קם זה נופל", ככל שאדם מסוג לעצמו יותר מצוות ומעשים טובים ומידות טובות, החלק הרע שלו נחלש. כמובן שהיצר הרע ממשיך לעבוד, ולכן צריכים תמיד להתחדש ולהתחזק שוב ושוב.

• שאלה • איך אוכל להמשיך עלי שפע עשירות?

תשובה: מקרא מלא דיבר הכותב "טוב עין הוא יבורך". כאשר תשמח באמת ובלב טוב עם כל האחרים שזוכים לשפע רב, ותודה להשי"ת על מנת חלקם, על ידי זה יומשך גם עליך בעזר השי"ת.

הייסורים יתהפכו להשגות אלקות

דא"ה שנאמרו בעת רעוא דרעון וישב תשפ"ו

אבל כך הוא המציאות, שכל המעברים שאדם עובר בעוה"ז, יתהפכו להשגת אלקות גדול מאד, ולהתקרבות גדולה מאד להשי"ת.

איך מתבטא היום ענין המלחמה עם היוונים והמתיוונים?

יש הרבה בחינות של ערב רב, הן בענייני חינוך, שהם רוצים להוריד את ילדי ישראל לכפירה ואפיקורסות רח"ל, זהו דבר נורא.

ב"ה שאנחנו בירושלים, בה אנו מאוחדים להמליכו ולייחדו כראוי, הכל יתבטל, לא רק שהם בטלים ומבוטלים, אלא יותר גרוע מזה.

ורק זה ישאר, מה שאנו עוסקים בזה התכלית שבאנו לעולם הזה כדי להודות ולהלל להשי"ת, ולהכיר אותו יתברך.

על זה ירד כל יהודי לעולם הזה, וזה נעשה ע"י כל ברכה שמברך, וע"י כל תפילה שמתפלל, וע"י לימוד התורה נעשה דבר גדול מאד, כל מאמר חז"ל שלומדים בעוה"ז, כאן מלוש הדבר במאמר קדוש, ושם בעוה"ב זה מלוש בהשגות אלקות.

אשרינו שאנו יודעים מהסוד של תמימות ופשיטות, וע"י זוכים להאמת הזך והנקי שאין כמוהו.

איך מתבטא ענין מלחמת הער"ר בתוך לב האדם בפרטיות?

על זה גילה רבינו ענין הדיבור, תדבר הרבה דיבורים טובים, תודה ותהלל, תדבר דברי אמונה ודברי בטחון, הדיבור מכניע את המחשבה.

כתוב בשם החוזה מלובלין ז"ע שיש באדם שני חלקי הקדושה, הדיבור והמחשבה, אם יבא עשו אל המחנה האחת והכה' אם עשו לקח ממנו את המחשבות רח"ל, 'זהו המחנה הנשאר למחשבות רח"ל, תשמור על הדיבור דקדושה, ע"י תציל גם את המחשבה.

בחנוכה יש יותר כח להכניע את עשו, יותר מכל ימות השנה?

בוודאי בוודאי.

נלמד בלשון רבינו בלקוטי מוהר"ן (לקרי' ח"ב סי' ב) מבלי להאריך הרבה בפשט, כי הספר של רבינו עמוק עמוק, רק נאמר מה שכתוב, וכל אחד יבין כמה שהוא זוכה להבין.

רביה"ק אומר: **ימי חנוכה הם ימי הודאה, כמו שכתוב: וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל וכו'. וימי הודאה זה בחינת שעשוע עולם הבא** - העולם הבא הוא מקום ששם משיגים את השי"ת, ושם מודים ומהללים להשי"ת. וזה נקרא 'שעשועי עולם הבא', כלומר שנהנים מזה, כי כל דבר שאדם נהנה ממנו נקרא שעשועים.

כי זה עקר שעשוע עולם הבא להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך ולהכיר אותו יתברך, שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו יתברך, כי כל מה שיודעין ומכירין אותו יתברך ביותר, סמוכים אליו ביותר - כמה שאדם מכיר יותר את הקב"ה, הוא יותר מודה ומהלל אותו ית', וע"י זה הוא סמוך עליו ביותר.

כי שאר כל הדברים יתבטלו לעתיד כלם, בבחינת: קל הקרבנות בטלין, חוץ מקרבן תודה (מדר' פר' צו פ"ט, אמור כו, ע"ש) - כלומר שכל סוגי ההתקרבות יתבטלו, רק ההתקרבות של הודאה ישאר תמיד.

שלא ישאר לעתיד, רק בחינת תודה והודאה, להודות ולהלל ולדעת אותו יתברך, כמו שכתוב (ישעיה י"א): "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", שזה כל שעשוע עולם הבא - כמה שאדם מודה להשי"ת הוא מקבל יותר ידיעה, וכמה שיש לו יותר ידיעה, חוזר להודות ולהלל יותר.

וכן יהיה לעתיד לבא, כי מלאה הארץ דעה את ה', הכל ידעו מהשי"ת. כמו שהמים ממלאים את הים, כך יהיה העולם מלא עם דעת, וממילא יהיה מלא בהודאה וברכה. והענין הזה להיות קרוב להשי"ת ולהודות לו, זה נקרא שעשועי עולם הבא:

מה נעשה היום כשיש עדיין ייסורים, איך אפשר להודות מתוך הייסורים?

אלו הייסורים יתהפכו להתקרבות גדולה מאד. כי הגוף נכנע והנשמה מאירה יותר. בוודאי שזה דבר קשה מאד להבין,

"בלעדי" - אין החכמה משלי

איתא בליקו"מ (סימן ד) ש'הדלקת נר חנוכה היא בחינת הארת כבוד ה', אשר לתכלית זה נוצר האדם, והיינו דכתיב ביחזקאל כאשר ראה בחזיונו את הבית המקדש שלעתיד, ניבא "והארץ האירה מכבודו" (יחזקאל מג ב), שכל העולם האיר מכבוד השי"ת. כי זה תכלית הגאולה העתידה, שיאיר אור ה' בכל העולם כולו.

וכן מצינו אצל יוסף הצדיק, שהתורה הק' משבחת אותו שהדיבור הראשון שדיבר עם פרעה אמר "בלעדי" (בראשית מא טו) פירוש רש"י שם "בלעדי" - אין החכמה משלי, שתחילת דיבורו היה, אין לי מאומה משלי, אין עוד מלבדו, החכמה היא של השי"ת ומחובתי להמליך את השי"ת עליה, לכבוד אותו, ולהעלות על ידי כך את כל הכבוד להשי"ת. ואכן, מדה כנגד מדה נאמר עליו: "ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים" (שם מד), על אשר ייחס מיד את כוחותיו כלפי שמיא, ולא השתמש עם כבודו עבור עצמו כלל.

ואכן מצינו אצל יוסף הצדיק שלא דרש מאומה עבור עצמו, דאיתא במדרש אל יתהלל, הממון שקבץ יוסף במצרים וכו', כולם נתנם לבית הבמה, ולא נתן לבניו אפילו חמשה כסף. ומפני מה - מפני שעשה באמונה, אע"פ שכל עושר העולם עבר דרכו, לפי שידע מהתכלית הנצחית, ועל פיו הוא חי וכן נהג בכל אורחותיו.

וזהו תכליתו של האדם, להעלות את כל הכבוד ולעשותו כבוד ה', ומי שנוהג כן, הרי הוא המכובד האמיתי, לפי שהוא דבוק בכבוד ה', והוא מרגיש רק את השי"ת... וכל המצוה לכבוד תלמידי חכמים ויראי ה' היא מפני שכבודם הוא מכבוד השי"ת, וכמו שאמרו רבינו (שם אות ו) שכפי שמכבד יראי ה', כן מעלה כבוד ה' לשרשו, כמו שנאמר (תהלים טו ד) "ואת יראי ה' יכבד".

(אוסף אמרים חנוכה - מאמר ט')

ואל-שדי יתן לכם רחמים

כל פעולת הסט"א בעולם הזה הוא להפוך רחמנות אמיתית לאכזריות, ואכזריות לרחמנות. כלומר על דברים שהם אכזריות ממש לנפש האדם לנצח, שמשחית את נפשו רח"ל - מראה הבעל דבר כאילו נעימים ומתוקים הם, ורק עקב "רחמנותו הרבה" מפתה הוא את האדם לכך. כגון בעת נסיון המגיע אליו מדי פעם, שיתכן שכל מטרת האדם שירד לזה העולם היה כדי לזכות לעמוד בנסיון זה ואז אשריו לעד כי קנה לו את עולמו הנצחי, ובאותה שעה מוכיח לו הסט"א כי זה אכזריות, ומתחיל לרחם על עצמו ואינו עומד בנסיון ואז אוי לו ואוי לנפשו, וזה ענין "יש קונה עולמו בשעה ויש מאבד עולמו בשעה".

ומה מאד נפלאו דבריו של רבינו בליקו"מ (ח"ב סי' ח) "זהו בחינת (איכה ד) "גם תנים חלצו שד" - זה בחינת רחמנות דסטרא אחרא, בחינת "כשד משד" (ישעי יג), כי שדי הוא בחינת רחמנות דקדושה בבחי' "ואל-שדי יתן לכם רחמים" (בראשית מג)... ועל ידי רחמנות דסט"א בחינת גם תנים חלצו שד, על ידי זה בת עמי לאכזר... ע"כ... ועיין בתיקוני' (יא ע"א): ובגין דא מאן דנטיב ברית וכו' רשים שדי' בברית וכו' דמודעוין כלהון מהאי שלשלאה, ע"כ..

(לקט אמרים ח"א - מאמר קדושה ואמונה)

מהו אמת?

וה' אלקים אמת

איתא בירושלמי מסכת ברכות (פרק א' הלכה ה'): כי הנה אנו מסיימים קריאת שמע בתיבות "אֱלֹהֵינוּ ה' אֱלֹהֵינוּ"; ואחר כך מתחילה הברכה של 'אמת ויציב'. אלא מחמת דכתיב בפסוק (ירמיה י, י) "וה' אֱלֹהֵינוּ אֱמֶת", תקנו חז"ל לחבר ולומר 'אני ה' אלקיכם אמת', להוסיף תיבת "אמת" של פסוק זה לסוף פרשת קריאת שמע.

ושואל הירושלמי: "מהו אמת?" ומתריץ: "אמר רבי אבין, ש'הוא אֱלֹהֵינוּ חַיִּים וְמֶלֶךְ עוֹלָם' (סיום פסוק הנ"ל)". ולכאורה צריך ביאור מה היתה הקושיא ומה נתיישב בתירוץ.

אלא הקושיא היא, על דרך משל כשאחד אומר על שולחן שהוא שולחן, וכי צריך הוא להוסיף ולהדגיש שהוא שולחן אמיתי? אם הוא שולחן - הרי פשוט שזה שולחן אמיתי ומה מקום לומר שהוא אמת, אין דרך בני אדם לדבר כך. זהו עומק שאלת ירושלמי - "מהו אמת?" - וכי צריך לומר ש"ה' אלקים אמת"?

ותירוץ הירושלמי יובן בהקדם דברי הוזהר הקדוש (נשא קלה:), ש'אור' הנמצא בעולם מסויים ואחר כך הוא עובר להאיר בעולם אחר, אוי לגבי העולם הראשון נקרא שהאור מת, כי נעלם ועבר ממנו האור. ומביא שם ראייה מפסוק - יעו"ש באריכות.

והנה אפיקורסים שאמרו "עוב אלקים את הארץ" - שהשי"ת ברא את העולם ומאו נותן להעולם להתנהג על פי מקרה ועל פי טבע ח"ו, נמצא לפי דבריהם הגלויות שהשי"ת אינו מאיר אורו בעולם ואינו חי כאן, הם מאמינים בו יתברך אך סוברים שלערך העוה"ז הרי הוא מת ח"ו, כי אינו נמצא כאן.

ועל זה בא התירוץ בירושלמי, שכוונת "אמת" הוא "שהוא אלקים חיים ומלך עולם". וכמו שרביה"ק אומר (ליקו"מ תורה כ"ג) ש'חיים' הוא 'אמת'; רמית'ה' הוא 'שקר'.

ער איז דא און ער לעבט - פריש! השי"ת נמצא כאן בעולם וחי לעולמים! הכל באשר לכל הוא מנהיג בהשגחה פרטית! הוא מושל על 'דומם צומח חי מדבר'! אין שום דבר בעולם שיכול לזוז וזי כלשהו בלי השי"ת! השי"ת חי וקיים! דער אויבערשטער לעבט!

אין שום דבר בעולם שנעשה מאילו! לא יתכן כזאת! "הוא אלקים חיים ומלך עולם" - זה פנימיות פשט בתיבת אמת! דאס איז די אידישע אמונה! אויף דעם איז מען באשאפן געווארן! זהו אמונת היהדות ועל זה נבראנו! והוה תיקון כל העולמות כולם, שאנו כאן בעולם נמליך ונכתיר אותו יתברך, וכאשר גילוי זה מתגלה ומאיר בעולם הזה, אזי מאירים כל העולמות כולם באור אין סופי! עד אין קץ ותכלית!

אט דאס איז די אידישע אמונה!

שיודו וישבחו על ההשגות, ועי"ז יושפע השגות גבוהות ונשגבות יותר, ואזי יודו על ההשגות האלו, ויושפע השגות גבוהות יותר, וכן על זה הדרך יותר ויותר. והוה פנימיות הענין של ימי החנוכה שנקבעו להודות ולהלל - 'תודה והודאה'!

תכלית הנס

ונחזור לדברינו, שלכך אכן כתוב במכות מצרים כמה פעמים "למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ", כי זאת היתה מלחמתו של משה עם פרעה, מלחמת הקדושה עם הסטרא אחרא. שכל הבריאה תכריז במלוא העוז שה' הוא האלקים ומנהיג ומשגיח בכל עת! 'דומם צומח

זאת היתה
מלחמתו של
משה עם פרעה,
מלחמת הקדושה
עם הסטרא אחרא.
שכל הבריאה
תכריז במלוא העוז
שה' הוא האלקים
ומנהיג ומשגיח
בכל עת! 'דומם
צומח חי מדבר'
כמוהם גם 'אש
מים רוח עפר'

חי מדבר' כמוהם גם 'אש מים רוח עפר', כולם יכריזו שהבורא ברוך הוא יחיד בעולמו ומנהיג הכל כרצונו! גילוי האמת לאמיתו - שהכל הוא מהשי"ת לבד!

כי באמת כל נס שנעשה בעולם, אין הנס תכלית לעצמו, הוא התכלית הוא שהנס מאיר את העיניים לראות להדיא כי 'אין עוד מלבדו'!

ואכן טרם שהלך משה רבינו ע"ה להוציא את ישראל ממצרים כתיב (שמות ג, ד): "וַיִּקְרָא אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה". כי כאן התחיל משה רבינו לקבל את הצינור הקדוש אשר על ידו נפתח לו שפע הנבואה, לדבר עם השי"ת פנים בפנים - וכי למי יש השגה בנבואת משה רבינו? 'אספקלריא המאירה'! (יבמות מט ע"ב) - וכאן הראה לו השי"ת שכל שפע האמונה נפתחה לו דווקא על הסנה - "ללמדך שאין מקום בארץ פנוי מן השכינה!" (במד"ר יב, ד).

וגילוי זה נתגלה ביתר שאת בעת נתינת המכות על המצרים במצרים, שהיו כלולים אכן מ'אש', מ'מים', 'רוח', ו'עפר'; להראות קבל עם ועולם "למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ"! הוא יתברך מנהיג הכל בכל עת ורגע ממש!

יסוד כל התורה

כאשר אנו מתקרבים לימי החנוכה אשר תכליתם להודות ולהלל, הבה נתבונן בגודל הטובה הנפלאה שעשה עמנו השי"ת בעת שהוציאנו ממצרים והאיר בנו דעת דקדושה. ובתורה כבר ראינו שכאשר הביא הקב"ה מכות על מצרים, אמר משה רבינו שהמטרה של כל זאת אינו אלא: "למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ" (שמות ת, יח). ומובא מהבעל שם טוב הק' זי"ע (ראה תולדות סוף וישלח ועוד), שכמו שכלל ישראל היו בגלות מצרים וסבלו צרות רבות וגוראות, והיו תחת יד קליפת פרעה הרשע לעבוד בשבילו עבודת פרך, וכמו שאמרו במדרשות ששמונים ושלוש שנים נמשכה הגזירה הנוראה של הטבעת הילדים רחמנא ליצלן, כך היו נתונים בגלות תחת הדעת דקליפה של פרעה.

כי 'דעת פרעה' הוא היפך השגחה, הוא האמין שיש בורא לעולם, אך בחכמתו הרעה סבר ש'עוב ה' את הארץ" (יחזקאל ת, יב), והוה כפירה ממש.

וראיתי מובא בספר 'ארחות חיים' להרא"ש (ליום ראשון אות כ"ז): הוא מדבר שם בענין בטחון ואמונה בהשגחה פרטית שהכל מושגח ומתנהג מאיתו יתברך לבד. ואומר שם שעלינו לדעת, שאמונה בהשגחה פרטית הוא סגולה לישראל על כל העמים, ומסיים על זה לאמר: "זה יסוד כל התורה כולה!".

ודוד המלך ע"ה כבר גמר אומר (תהלים קיט, פו) "כָּל מַצּוֹתֶיךָ אֲמוּנָה"; כל מצוה, כל לא-תעשה, מוכיח את הנשמה ומוריד 'שכבות' של קליפות המפריעים ומסתירים את האמונה הקדושה, המצוות בונות את האמונה שהיא תכלית הכל!

שעשוע עולם הבא - להודות ולהלל!

וכל הגילוי שיהיה לעתיד לכל אדם ליהנות מזיו השכינה - היא 'תודה והודאה'; יודו וישבחו כל כך עד שיזכו על ידי זה לדעת ולהכיר את הבורא יתברך! שזה בעצמו יהיה גילוי נפלא וגורא של זיו השכינה! הודאה, תודה! וכמו שמבאר רביה"ק באריכות נועם בתורה ב' (ליקו"מ תניגא) 'ימי חנוכה': "כי זה עיקר שעשוע עולם הבא, להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך, ולהכיר אותו יתברך, שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו יתברך".

ונמצא שבעולם הבא יהיה אלו שני הדברים; 'להודות ולהלל', 'להכיר אותו יתברך'.

ורביה"ק אומר שמכל דבר הלכה שלומדים, מכל דין של משפטי התורה בין אדם למקום ובין אדם לחבירו, מהכל יהיה נעשה לעתיד 'השגות אלקות'; ויהיה אז השגות נפלאות כאלו

"מניחו... ודיו"

ב"ה ערב חנוכה תשכ"ח ירושלם עיה"ק ת"ו בב"א.

איך שנפל - אורו ית' יורד אצלו להיות עמו, להחיות ולהאירו בחשכת גלותו ע"י הנר חנוכה שמדליק כל אחד בביתו בכל מקום שהוא, אפילו למטה מעשרה.

וכן מצינו בחנוכה שיש כמה הקלות שחז"ל הקילו שלכתחילה צריכים להדליק מבחוץ, ואם א"א ידליק בפנים. המהדרין - נר לכל אחד ואחד, או מוסיף והולך - למהדרין מן המהדרין. ואם אי אפשר, אזי מספיק נר אחד לכל בני הבית, ובשעת הסכנה מניחו על שולחנו ודיו, כמובא בסוגיית הגמרא (שבת כא ע"א ואילך).

וכל זה לרמו שאף אחד לא יתיאש בשום אופן שבעולם, איך שהוא ובאיזה אופן שהוא, "אין שום יאוש בעולם כלל" (לקרימ ח"ב סי' עת).

ונפל בדעתי, כי מכיון שרבינו מרמו את חנוכה ביאר ה' פניו אליך ויחונך, והנס נעשה ע"י החשמונאים שהיו כהנים. לכן מרומם גם בפסוק של ברכת כהנים "כה", שברכו ב"כה" המרמו על הנצחון של כ"ה בכסלו.

...הרחמן ירחם על כל ישראל וגם עלינו בתוכם, כי כולנו נקראים מבקשי פניך יעקב סלה, היינו שישאל מבקשים תמיד פני ה'.

הדורש שלומו וטובתו לנצח.

יעקב מאיר שכטער

לחברי ידידי עוז האברך היקר ר'... שליט"א עם כל אשר אתו, ה' עמם יחיו לעולם.

... "יאר ה' פניו אליך ויחונך" (במדבר ו, כה). רבינו בלק"מ (ח"ב תורה ו) מפרש "ויחונך" לענין חנוכה, "יאר ה' פניו" - זה בחי הארת פנים, ע"י "ויחונך" - ע"י אור החנוכה. ורבינו מפרש שם שמשו רבינו ע"ה המשיך את אור החנוכה.

כי הכל ע"י משה מסיני. וכמו שע"י תפילות משה על מעשה העגל המשיך לו השי"ת את התיקון של המשכן, שבוה השרה השי"ת את השכינה לישראל בבחינת "ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ח), והתפילה של משה היתה: "סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת" (במדבר יד, יט), ומרמו בזה רבינו לחנוכה, כי הראשי תיבות ה'יה סלח חסדך ויכאשר נשאת הוא 'חנוכה'.

וכן נמשך לדורות על כל אחד; איך שנופל ח"ו ע"י הסט"א הרוצה 'להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך' - כן משה רבינו מבקש סלה נא וכו' וכל אחד צריך לצעוק 'סלה נא' ונמשך ע"ז אור החנוכה המרמו לאור השכינה שהאירה בבית המקדש, ואע"פ שלא ירדה שכינה למטה מעשרה, אבל ע"י אור חנוכה יורדת אור חיות אלקות להחיות את כל אחד ואחד, אפילו נפל

סיפורים ולקחיהם | מאת מור"ר שליט"א

נפשות חסידיו

לשחק כדור-רגל באמצע העבודה רח"ל! כ"כ החריב הקליפת והחכמת יון אצל הכלל ישראל רח"ל!

ועם כל זה המסירות נפש של החשמונאים היו זה לעומת זה ממש, הם הלכו בקנאת הא-ל! למען שמו יתברך! למען התורה שבעל פה! למען האמונה הקדושה! ולא היה טבעיות'דיג בכלל! כמובא בספר חשמונאים ובספר יוסיפון, האויבים היו 'כחול אשר על שפת הים לרוב', והחשמונאים היו 'כטיפה מן הים'! והם הלכו רק באמונה הטהורה והקדושה כי לה' המלחמה! ואנו הולכים עמו, ולבסוף נצחו.

בימים ההם בעת שהכנים עבדו העבודה בבית המקדש כתוב (עי' יוסיפון פ' לט) שעבדו עם כ"כ גישמאק וכ"כ חשק, ובזמן החורבן עבדו הכהנים העבודה עד שנהרגו, וכיון שכהן הראשון נהרג, מיד רץ אחריו כהן שני ועבד העבודה, וכיון שנהרג השני, מיד רץ אחריו השלישי, וכן האלה, הם עבדו עד הסוף! עד הרגע האחרון שבחייהם! שאנו: תהרגו אותנו! תהרגו אותנו! אנחנו לא נעזוב את העבודה אפילו לרגע אחד! כ"כ 'כהנים זריזים הן היו, כזה הארה שהיו להכהנים בעבודת ה'ביהמ"ק!'

מה שאין כן היונים עשו מהיהודים כ"כ מתיונים עד כדי כך שהכהנים היו הולכים

ורבים בד מעטים

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מורינו שליט"א

כאשר אתה בונה ומקומם את השני - השי"ת עוזר ובונה אותך!